

‘Wat de patiënt overkomt, gaat on

Het is niet voor niets dat de tangram, de van oorsprong Chinese puzzel, Monique Weise inspireert. De manager van BeRoEmD, een kleine zorggroep in Noord-Brabant, weet uit ervaring dat je met het opstapelen van losse blokjes niet tot integrale zorg komt. Pas als je de puzzelstukken met de nodige creativiteit op elkaar laat aansluiten, ontstaat er een nieuwe, verrassende figuur.

Van POH naar zorggroepmanager. Sommige huisartsen moesten aanvankelijk even wennen aan de rolwisseling van Monique Weise. Ze volgde een opleiding tot hbo-verpleegkundige en later een opleiding tot praktijkverpleegkundige in de huisartsenpraktijk. In die hoedanigheid initieerde ze programma's voor chronische zorg. Maar toen die op rolletjes liepen, begon het te kriebelen. Weise miste uitdaging. Met een opleiding Health Care Bedrijfskunde van de IBO Business School in Leusden gaf ze een nieuwe wending aan haar carrière en trad bijna vijf jaar geleden in dienst bij zorggroep BeRoEmD. Eerst als kwaliteitsmedewerker en sinds drie jaar als zorggroepmanager. Momenteel volgt ze de Masterclass Eerstelijns Bestuurders in Tilburg.

De naam van zorggroep BeRoEmD is een acroniem voor Berlicum, Rosmalen, Empel en Den Bosch, het gebied waar de ketenpartners gevestigd zijn. Bij BeRoEmD zijn zestien huisartsenpraktijken aangesloten en drieëntwintig praktijkhouders. Daarnaast nog ruim veertig andere zorgverleners uit verschillende disciplines.

Hoe ziet u de taak van een zorggroep?

‘Er zijn zorggroepen die zich uitsluitend richten op het regelen van zaken die direct verband houden met de gecontracteerde zorgprogramma's. Wij zien onze rol breder, niet beperkt tot zorginhoudelijke thema's. Neem bijvoorbeeld de NEN 7510, de norm voor informatiebeveiliging in de zorgsector. We vinden dat we niet alleen de privacy in onze interne bedrijfsprocessen moeten

borgen, maar dat het ook onze taak is om onze ketenpartners wegwijs te maken op dit gebied.’

Zo organiseert zorggroep BeRoEmD samen met de huisartsenpost in de regio binnenkort ook een werkconferentie over patiëntveiligheid, onder meer over de omgang met incidenten, fouten en klachten. De zorggroep wil graag bijdragen aan een cultuurverandering binnen de huisartsenzorg. ‘Zorgverleners moeten zich zo veilig voelen dat ze een incident niet onder de tafel vegen, maar aanwenden om de patiëntveiligheid te verbeteren.’ Zorgverleners, zorgverzekeraars en Zorgbelang Brabant, de koepel van patiëntenverenigingen, zijn erbij betrokken. ‘Of er nu iets gebeurt binnen de dagzorg, in de chronische zorg of op de huisartsenpost, dat moet geen verschil maken,’ stelt Weise. ‘Ik bekijk het holistisch: de zorg is een vervlochten geheel. Wat de patiënt overkomt, gaat ons allen aan.’

Hoe stimuleer je ondernemerschap in de zorg?

‘Door zorgverleners ervan te doordringen dat er geen andere weg is dan te ondernemen. Wat is je meerwaarde als je slechts reactief de ontwikkelingen volgt? Ik zie het ondernemerschap floreren bij organisaties die de regie nemen en ei-

genwijs durven te zijn. Alleen prevaleren in de praktijk vaak nog individuele kortetermijnbelangen. Met de nieuwe financiering waarbij de nadruk ligt op prestatie en innovatie is dat geen haalbare kaart meer. Kon je vroeger nog meedoen met ketenzorg met een houding van ik-zie-het-wel, dat gaat niet meer. In de toekomst verlies je dan je recht op contractering. Kortom: een cultuurverandering.’ Weise pleit voor meer aandacht voor het collectieve belang. ‘Laten we écht met elkaar gaan samenwerken. Verwelkom de gemeente als speler met nieuwe kennis. Leg je eigen doeleinden op tafel, maar heb ook oog voor regionale belangen. Beperk je niet tot het medisch domein, maar kijk ook naar het sociaal domein en naar het ziekenhuis. Want uiteindelijk gaat het toch om een gezonde populatie. En daar speelt de gemeente een grote rol in. Ik zie het zelf als een grote uitdaging om op het regionale schaakbord te spelen en telkens de brug te slaan naar de zorgprofessional. Wat betekent het voor hem? Welke rol kan hij spelen?’

Natuurlijk moet de eerste lijn slim met mensen en middelen omgaan. En natuurlijk moeten patiënten meer eigen regie krijgen. Weise plaatst er toch een kanttekening bij: ‘Het is een mooie gedachtegang, die vooral aanslaat bij de

‘Juist de huidige tijd biedt ook de vrijheid om te kiezen

welke kansen je benut en welke niet’

s allen aan'

Monique Weise, manager van zorggroep BeRoEmD: 'Wat is je meerwaarde als zorggroep, als je slechts reactief de ontwikkelingen volgt? Ik zie het ondernemerschap floreren bij organisaties die de regie nemen en eigenwijs durven te zijn.' (Foto: Erik Kottier)

jongere generaties. Wij merken dat juist de mensen die veel zorg vragen onze-ker, zelfs angstig worden door de gedachte dat ze op zichzelf teruggeworpen worden.'

Een aparte regio

De ontwikkelingen binnen de zorg-sector vragen volgens Weise om een verbindende en robuuste eerstelijns organisatie met bijbehorende infrastructuur. Bij de huidige schaalgrootte is zorggroep BeRoEmD te kwetsbaar en beperkt in slagkracht. Daarom verkent BeRoEmD momenteel serieus samen

met een andere zorggroep de mogelijkheden tot samenwerking qua zorginhoud en bedrijfsorganisatie. 'Bepaalde bedrijfsorganisatorische processen moet je toch regelen, of het nu voor drieëntwintig huisartsen is of voor honderd.' Weise praat voluit, het plezier spat er vanaf. 'Gun ons eens even rust, kun je denken, er komt al zo veel op ons pad... Maar kijk eens naar wat we in deze tijd allemaal kunnen ondernemen. Juist deze tijd biedt ook de vrijheid om te kiezen welke kansen je benut en welke niet. Dat geldt voor ons als zorggroep, maar ook voor onze achterban.'

Jonge bestuurders

De organisatiekracht in de eerstelijnszorg neemt sinds 2007, onder invloed van langer thuiswonen en substitutie, steeds verder toe. Bestuurders van het eerste uur maken plaats voor nieuw bloed. De Eerstelijns presenteert een aantal van deze "jonge honden" die samen met de zorginhoudelijke bestuurders deze organisaties leiden.

Gaan de ontwikkelingen haar wel snel genoeg?

'Zo zijn de dingen hier nu eenmaal, wij zijn een beetje een aparte regio... Hoe vaak ik dat niet hoor! Is het een gemakkelijke verklaring waarom mensen soms de neiging hebben om in oude structuren te blijven hangen? Ik denk bijvoorbeeld aan een regionaal ICT-dossier. Een gezamenlijk systeem heeft zó veel voordelen, maar als het puntje bij het paaltje komt...'

Weise werkt fulltime, heeft een gezin met jonge kinderen, studeert en is een fanatiek sporter. Hoe ontspant ze zich? 'Op de racefiets! Fysieke inspanning heb ik nodig om het hoofd te resetten.' Op de "mammafiet" houdt ze een gestaag tempo aan, maar op de racefiets is er geen houden aan. Eind 2014 stelde ze zichzelf een maatschappelijk doel voor 2015. Het werd een sportieve uitdaging: op 4 juni beklimt ze op de racefiets de Alpe d'Huez om samen met haar team (Sunny Moon) een mooi bedrag op te halen voor KWF Kankerbestrijding. Mensen die het weten, kunnen in het wielervak beweren dat ze Marianne Vos naar de kroon had kunnen steken als ze eerder begonnen was. Weise lacht het weg: 'Mazzel voor Marianne Vos.' <<

Els van Thiel